

върху подобрието на положението на своитѣ съотечественници. Тѣзи пратеници бѣха засвидѣтелствованитѣ патриоти и вѣстникаритѣ, Драганъ Цанковъ отъ Свищовъ, чловѣкъ опитенъ отъ църковната борба, образованъ въ Нѣмско и въ Франция и развитъ въ практическитѣ работи, и Марко Балабановъ отъ Клисуре, който свършилъ въ Парижъ Правословни науки, редакторъ на «Вѣкъ.» Тѣ отидоха право въ Англия, гдѣто пристигнаха тъкмо по онова врѣме, когато агитациитѣ за «Bulgarian atrocities» (Българскитѣ свирепства) бѣха въ найголемо вълнение. Послѣ това се представиха на министритѣ на вънкашнитѣ дѣла на всичкитѣ континентални велики сили и най иослѣ отидоха въ Россия, гдѣто и останаха до обявението на войната. Въ това сѣще врѣме Българитѣ отъ Турско а така и емигрантитѣ пращаха благодарителни адреси на Гладстона и на другитѣ Англичани, които се завзимаха за Българскій народъ.

Напослѣдъкъ на 12 Декемврий (н. к.) събра се въ Цариградъ предварителна Конференция подъ предсѣдателството на Генерала Игнатиева за да размисли върху преобразованията, които трѣбаше да се въведжтъ въ България, подъ строгото влияние на великитѣ сили.— А пакъ собственно Конференцията има засѣдание отъ  $23/_{11}$  Декемврий 1876 до  $20/_{8}$  Јануарий 1877 година. Споредъ удобрениятъ на Конференцията проектъ България щеше да се организира въ двѣ области, на които общето пространство бѣше почти еднакво съ границата на Българската църква. За главенъ градъ на источната областъ щеше да бжде Търново, а на западната областъ